

βρεχτάδια τά, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρεχτός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδι -άδια.

Βρεχτοκούκκια, ὁ ἰδ.

βρεχτάκι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρεχτός* καὶ τῆς καταλ. -άκι.

Τεμάχιον ἄρτου, τὸ ὁποῖον τρώγεται, ἀφοῦ ποτισθῇ με λάδι: Δὲν εἶχαμε τίποτε ἄλλο κ' ἐφάαμε *βρεχτάκι*.

βρεχτάρια τά, Εὐβ. (Αὐλωνάρι. Ὁρ.) Ἡπ. Κέρκ. Κεφαλλ. Λευκ. Μέγαρ. Παξ. κ. ἄ. *βριχτάρια* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρεχτός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι -άρια.

1) *Βρεχτοκούκκια*, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Φασόλια βρασμένα, τὰ ὁποῖα τρώγονται στεγνά Στερελλ. (Αἰτωλ.)

βρεχτᾶτος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρεχτός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶτος.

Ὁ καταστάς μαλακὸς διὰ τῆς παραμονῆς ἐπὶ χρόνον τινὰ εἰς ὕδωρ: *Κουτὰ βρεχτᾶτα*. Πβ. *βρεχτοκούκκια*.

βρέχτης ὁ, Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Δημητρ. Τήν.—Λεξ. Βλαστ. 319.

Ἐκ τοῦ ρ. *βρέχω*.

1) Ὁ βρέχων Λεξ. Δημητρ.: Γνωμ. *Γενάρης χιονιστής, Φλεβάρης βρέχτης*. 2) Ὑδρορρόη στέγης Πελοπν. (Μάν.) Τήν.—Λεξ. Βλαστ.: Παιροιμ. *Οὔτε βορρὰς με φύσησε οὔτε βρέχτης μ' ἐβρεξε* (οὐδὲν κακὸν ὑπέστην) Τήν.

3) Μικρὸς πρόχους τῶν σιδηρουργῶν, με τὸν ὁποῖον καταβρέχουν πυρακτωμένον σίδηρον διὰ νὰ ψυγῇ ἢ εἰπουν ὕδωρ εἰς τὴν πυρὰν διὰ νὰ μετριασθῇ ἢ νὰ σβῆσῃ Λεξ. Δημητρ.

βρεχτοκούκκια τά, σύνθηθ. *βριχτουκούκκια* βόρ. ἰδιώμ. *βρεχτοκούτσα* πολλαχ. *βρεχτοκούτσα* Πάρ. (Λεῦκ.) *βριχτουκούτσα* Κυδων. Λέσβ. *βουρτουκούτσα* Λέσβ. *βαθρουκούτσα* Κυδων. *φτουκούκκια* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρεχτός* καὶ τοῦ οὐσ. *κουκκιά*.

Κουκκιά τὰ ὁποῖα διαβρέχονται πολλὴν ὥραν διὰ νὰ καταστοῦν μαλακά, τρώγονται δὲ συνήθως τὰς νηστισίμους ἡμέρας τῆς Μ.Τεσσαρακοστῆς. Συνών. *βραστοκούκκια*, *βρεχτάδια*, *βρεχτάρια*.

βρεχτοκουκκιάζω ἀμάρι. *βριχτουκ'κκιάζω* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρεχτοκούκκια*.

Βάλλω κουκκιά εἰς τὸ νερὸν διὰ νὰ μαλακώσουν, ὥστε νὰ τρώγονται ὠμά.

βρεχτός ἐπίθ. πολλαχ. *βριχτός* πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. *βρετὲ* Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπιθ. *βρεκτός*.

1) Βρεγμένος, μαλακὸς πολλαχ. καὶ Τσακων.: *Βρεχτὸ ψωμί. Βρεχτὰ κουκκιά* (συνών. *βρεχτοκούκκια*) πολλαχ.

2) Πληθ. *βρεχτὰ* οὐσ., γλύκισμα παρασκευαζόμενον τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ἐκ σίτου διαβρεχομένου πολλὰς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας μέχρι βλαστήσεως, σταφίδων, μέλιτος καὶ ἄλλων ἀρτυμάτων Μεγίστ.

βρεχτούρα ἡ, Ἀθῆν. Ἡπ. Θράκ. (Σκοπ.) Μέγαρ. Μῆλ. Μύκ. Ναύστ. Πελοπν. (Ἀργ. Ἀρκαδ. Μάν.) Σκῦρ. Σῦρ. κ. ἄ.—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. Δημητρ. *βρεχτούρα* Κάρπ. *βριχτούρα* Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρεχτός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούρα.

1) Ὅργανον τῶν σιδηρουργῶν, συνήθως θύσανος εἰς τὸ ἄκρον ράβδου, με τὸ ὁποῖον καταβρέχουν τοὺς ἄνθρακας τῆς καμίνου διὰ νὰ μετριασούν τὴν καυσὶν καὶ νὰ μὴ καταναλίσκωνται οὗτοι ταχέως Ἡπ. Θράκ. (Σκοπ.) Μέγαρ. Μύκ. Πελοπν. (Ἀργ. Ἀρκαδ. Μάν.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) Σῦρ. κ. ἄ.—Λεξ. Αἰν.: Παιροιμ. φρ. *Καλὴ βρεχτούρα ἔχει ὁ δεῖνα* (εἰρων. ἐπὶ πωγωνοφόρου) Σκοπ. *Τὸ παιδί μοιάζει κατὰ τὴ βρεχτούρα* (ἐπὶ μελαχρινοῦ παιδίου ὁμοιάζοντος τοὺς γονεῖς) Μάν. *Θεέ μου, φύλαγέ με ἀπὸ τ' ἄδικα καὶ ἀπὸ τοῦ Γύφτου τὴ βρεχτούρα!* (ἐπὶ ὀχληρᾶς καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας) αὐτόθ. || Παιροιμ. *Κυνηγοῦν ὅλοι τὸ λύκο, τὸν κυνηγάει καὶ ὁ Γύφτος με τὴ βρεχτούρα του, τ' ἀμόνι τοῦ φαγε;* (ἐπὶ τοῦ θέλοντος νὰ ἐκδικηθῇ τινὰ ἄνευ λόγου) Ἀργ. Συνών. *βρεχτούρι*.

2) Τὸ ράντιστρον τοῦ ἀγιασμοῦ, τὸ ὁποῖον συνήθως εἶναι κλῶνος βασιλικοῦ Ἀθῆν. Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ.) Κάρπ. Μῆλ. Σκῦρ. κ. ἄ.—Λεξ. Αἰν. Βλαστ.: Ἄσμ.

Φεύγετε νὰ φεύγωμε, | γιὰτ' ἦρθε ὁ διαβολόπαππας με τὴν ἀγαστούρα του | καὶ με τὴ βρεχτούρα του (οὕτω πιστεύεται ὅτι λέγουν οἱ καλικάντζαροι φεύγοντες ἀπὸ τὰς οἰκίας τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων. Πβ. ΝΠολίτ. Παράδ. 1, 337 καὶ 2, 1304 - 8) Μῆλ. Συνών. *ἀγαστήρα*.

3) Φιάλη κλειστὴ φέρουσα ὅπας εἰς τὸ στόμιον χρησιμεύουσα ὡς ραντιστήριον ἀρωματωδῶν ὑγρῶν Λεξ. Δημητρ.: *Βρεχτούρα γιὰ ροδόσταμο*. β) Διάβροχος ὑπὸ τῆς βροχῆς θάμνος Εὐβ. (Στρόπον.) 4) Βυτίον πληρὸς ὕδατος, εἰς τὸ ὁποῖον βάπτονται τὰ πυρακτωμένα σίδηρα τοῦ σιδηρουργοῦ Ναύστ.

βρεχτούρι τό, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρεχτούρα*.

Βρεχτούρα 1, ὁ ἰδ.

βρέχω κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) *βρέχ-χω* Χίος (Πυργ.) *βρέχον* βόρ. ἰδιώμ. καὶ Τσακων. *βέεχον* Σαμοθρ. *βρέχ-ω* Καππ. Προπ. (Κύζ.) *βράχ-ω* Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) *ιβρέχ-ω* Κύπρ. Μεγίστ. γ' ἐνικ. πρόσωπ. *βρέχει* Ἀπουλ. Καλαβρ. *ιβρέχει* Ἀπουλ. Παθ. *βρέχουμαι* Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) *βρέχκομαι* Πόντ. (Οἶν.) *βρέχκουν-μαι* Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) *βράχκουν-μαι* Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) *βροχειοῦμαι* ΣΖαμπελ. Ἄσμ. δημοτ. 666 *βροχειῶμαι* Πελοπν. *βρουχειῶμι* Στερελλ. (Φθιώτ.) *βρουχίζουμι* Θράκ. (Αἰν.) Ἀπαρ. *βραδῆναι* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) *βραδῆν'* Πόντ. (Κερασ.) β' πληθ. πρόσωπ. *βραδῆντε* Πόντ. (Ὁφ.) Μετοχ. *βρεγμένος* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) *βρεμένος* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.) *βριμένος* βόρ. ἰδιώμ. *βρεχ-μένος* Πόντ. (Κερασ.) *βριχμένους* Μακεδ. *βραγμένους* Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) *βραχμένους* Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) *βραμένος* Πόντ. (Κερασ.) *βρεχούμενος* σύνθηθ. *βριχούμενους* βόρ. ἰδιώμ. *βρεχάμενος* σύνθηθ. *βριχάμενους* βόρ. ἰδιώμ.

Τὸ ἀρχ. *βρέχω*. Ὁ τύπ. Πόντ. *βράχ-ω* κατ' ἀναλογικὴν ἐπίδρασιν τοῦ αὐτόθι ἀορ. *ἐβράχα*. Περί τοῦ κλιτοῦ τύπ. *βραδῆντε* τοῦ ἀπαρ. ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 45 (1933) 45 κέξ. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μετοχ. *βρεχούμενος* καὶ *βρεχάμενος* ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 13 - 17.

Α) Ἐνεργ. 1) Ὑγραίνω τι δι' ὕδατος ἢ ἄλλου ὑγροῦ, διαβρέχω κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ.